

Nieuwsbrief #14, juli/augustus 2010

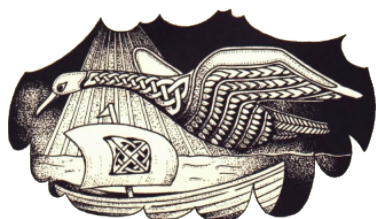
Onderweg vind ik mijn 'naaste'

Beste vrienden van Keltische Gebeden,

Vakantie!

Even weg van alles, rust, bijtanken...

Dat is waar de meeste van ons deze zomermaanden naar uitkijken. En om er daarna, terug van weggeweest, weer fris tegenaan te kunnen. Gisteren (17/7) was de grote 'uittocht'. Zowel via Schiphol als de snelwegen ging half Nederland op stap, onderweg naar zijn of haar vakantiebestemming.

Een belangrijk aspect van Keltische spiritualiteit is de toewijding aan het 'onderweg-zijn'. Het latijnse woord dat hiervoor gebruikt wordt is 'peregrinati'. Het is de bereidheid om 'vanuit de liefde van Christus onderweg te zijn' en open te zijn voor waarheen de Vader ons leidt. Praktisch betekent dit dat we daarom steeds weer nieuwe mensen zullen ontmoeten en in ongeplande situaties terecht zullen komen.

Ter overdenking wil ik je vragen om tijd te nemen om na te denken over Luc.10:25-37. Het is de overbekende gelijkenis van de 'barmhartige Samaritaan'. Ik wil vooral je aandacht vragen voor het aspect van het 'onderweg-zijn' zijn. Let op..

1. De 'iemand' die overvallen werd.
2. De priester
3. De leviet
4. De Samaritaan
5. Het vervoer naar het logement
6. De Samaritaan op zijn terugreis.

De vraag is: Wie is mijn naaste...?

Wel, misschien kom je hem deze zomer, als je onderweg bent tijdens je vakantie tegen. En anders zou je na terugkomst gewoon door kunnen gaan met 'onderweg' zijn. Op je werk, in je straat en buurt, in het hebben van een 'open huis', en in je gastvrijheid naar hem of haar die je 'langs de kant van de weg' tegen komt.

Een fijne vakantie toegewenst.

Met hartelijke groet,

Floor Vogelaar
fvogelaar@me.com